2.4.1. Работни задачи и работни пространства

Под работна задача (work item) ще се използва разширение на определението, което дава Хелминг в своя труд 1 – Работна задача е работата, която следва да се извърши.

Дефиниция 8. Работна задача се нарича съвкупността от дейности, която следва да се извърши.

Дефиниция 9. Следствие, породено от причина, ще се нарича наборът от промени над обекти в резултат от изпълнението на работна задача.

Работните задачи са основно средство за определяне и разпределение на работата между членовете на екипа. При адаптацията на метода на проследимост, базиран на събития, са определени следните два етапа:

- Настройване на средата за генериране на проследяващи събития.
- Прихващане на събития за осъществена промяна над обект и създаване на проследяващи връзки.

Процесът по настройване на средата представлява представлява ръчен процесс, който се състои от следните две стъпки:

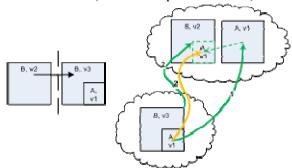
- 1. Определяне на даден версионизиран обект като работна задача. Тази стъпка предполага да се извършва от мениджъра на задачите за съответното ниво на детайлизация на задачата, или от самия инициатор на задачите в рамките на проекта.
- 2. Подготвяне на работното пространсто за автоматично генериране на проследяващи връзки. Същността на стъпката се състои в асоциирането (активирането) на необходимите работните задачи към работното пространство. В рамките на тази стъпка потребителят избира по кои работни задачи възнамерява да работи. Стъпката следва да се извършва от съответния участник в процеса по създаване на софтуерния продукт.

След изпълнението на втората стъпка системата е способна автоматично да прихваща събития по промяна на обектите и да създава проследяващи връзки (причинно-следствени връзки).

¹ Helming, J., Koegel, M., and Naughton, H. 2009. Towards traceability from project management to system models. In Proceedings of the 2009 ICSE Workshop on Traceability in Emerging Forms of Software Engineering - Volume 00 (May 18 - 18, 2009), pp. 11-15, 2009,

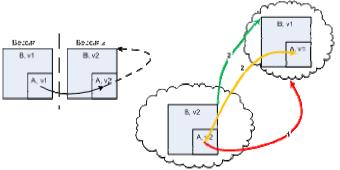
на *подобекта* $\bf A$ е възможно да не води до промяна във версията на обект $\bf B$ в родителското работно пространство. Въпреки това при последващо публикуване версията на обекта $\bf B$ заедно с неговите композиции, в родителското работно пространство ще доведе до автоматично обновяване (в рамките на работното пространство) на композиционната схема на обектите (Φ иг. $\bf 8$ — зелената пунктирана стрелка). Това е продиктувано от факта, че информацията относно организацията на съставния обект следва да се разглежда като неделима част от него.

При публикуване на новата версия на съставния обект B,v3 води до изискването това да се извърши в комплект с версията на новосъздадения nodoбekm (Фиг. 8 – стрелките с №2).

Фиг. 8 Новосъздаен подобект към суперобект

Правило 3. Публикуването на версия на локален съставен обект следва да се извършва в комплект с всички локални версии на неговите *подобекти*, които имат различна версия в родителското работно пространство (Фиг. 9 – зелената и жълтата стрелки с $\mathbb{N}2$).

Фиг. 9 Индиректна променена версия на суперобект, породена от нова версия на подобект